

Venyige Sándor csendőr

Mezőpeterden született 1918. 12. 22-én földműves szülők gyerekeként született. Sokszor tanulás helyett is dolgozni kellett. Nehéz, de becsületes gyerekkora volt.

A II. világháborúban szolgált és megsebesült. Felépülése után jelentkezett a csendőrségbe. Az endrődi őrsön és Horthy Miklós kormányzó kenderesi csendőrkülönítményében szolgált.

Venyige Sándor csendőr, a jobb szélén.

A világháború vége őt is Németországban találta, ahonnan gyalogosan tért haza. Egyedül az igazolványát tartotta meg, és hogy a folyamatos ellenőrzések, ruházat és személymotozások ne derítsenek fényt az igazolványra, azt bevarrta a zubbony gallérjába és úgy hozta haza.

Itthon ő is szenvedő alanya volt a szovjetek által irányított magyar hatóságok zaklatásának és bántalmazásának. Munkát a biharkeresztesi KTSZ-ben kapott, ahol ácsként dolgozott. Munkáját precízen végezte mindig.

Az 1956-os forradalom utáni óriási csendőrelleenség őt sem kímélte annak ellenére, hogy azokban a napokban súlyos betegség miatt a debreceni klinikán feküdt.

Biharkeresztesen hunyt el 1985. novemberében, ahol sírhelyét fia gondozza.

Fia, Venyige Sándor elmondása alapján Méhes Zsigmond.